DZIENNIK URZĘDOWY

POWIATU MIECHOWSKIEGO.

Nr. 4. Miechów, dnia 30. lipca 1918. Rok 4.

Prenumerata kwartalnie 3 K.

39.

Obwieszczenie c. i k. Komendy powiatowej w Miechowie do ludności powiatu w sprawie zwalczania bandytyzmu.

Od miesiąca maja mnożą się w powiecie coraz częściej wypadki rabunku i morderstwa, przez co osobiste bezpieczeństwo ludności wiejskiej jest poważnie zagrożone.

Uzbrojeni bandyci w swych ofiarach nie wybierają, jeżeli są przekonani o ich zamożności; nie robią różnicy, czy to jest właściciel dóbr, wieśniak, albo izraelita.

Komenda powiatowa dla ochrony ludności wydała odpowiednie jaknajostrzejsze zarządzenia, które mają na celu uczynić nieszkodliwymi pojedynczych bandytów.

We własnym interesie wzywa się ludność, aby w razie jakichkolwiek wiadomości o nieujętych jeszcze bandytach dawała natychmiast znać najbliższemu posterunkowi żandarmeryi albo też Komendzie pow. Tajemnica doniesienia i odpowiednia ochrona będzie zawiadamiającemu zapewniona.

Szczególnie ważnem jest, aby poszukiwania żandarmeryi następowały natychmiast po dokonanym czynie, dlatego jest ludność obowiązaną najkrótszą drogą i jak najprędzej najbliższy posterunek żandarmeryi zawiadamiać. Tylko wtedy można oczekiwać pomyślnego wyniku poszukiwań.

Odwołuję się do prawości i do przychylnego usposobienia tutejszej ludności, która w interesie osobiste-

go bezpieczeństwa obowiązaną jest współdziałać w poszukiwaniu i ujęciu bandytów.

40.

Obwieszczenie c. i k. Komendy powiatowej w Miechowie z dnia 15. lipca 1918 w sprawie zarządzeń, dotyczących zwalczania bandytyzmu.

Ze względu na to, iż na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego zaszły w ostatnich czasach niepokojące wypadki napadów bandyckich, wydaje się niezależnie od sądowego ścigania zbrodniarzy i współwinnych następujące zarządzenia:

1) Domy, względnie miejscowości, w których zbrodniarze znaleźli przytułek, zostaną — o ile o pobycie zbrodniarzy nie zawiadomiono wcześniej władz — spalone.

2) Wójtowie, którym się udowodni, że wiedzieli o pobycie rabusiów w gminie, a o tem nie donieśli, będą uważani za współwinnych.

3) Z podejrzanych o współwinę miejscowości zabierze się zakładników.

Ponadto podaje się do wiadomości, co następuje:

a) Wojskowe organa bezpieczeństwa będą przeciwko bandytom robiły bezwzględnie użytek z broni, przeciw wspólnikom postąpi się z całą surowością.

b) Zakazuje się surowo ludności posiadania broni i amunicyi bez uprawnienia — przeciwko nieuprawnionym posiadaczom broni wdroży się ze względu na bezpieczeństwo publiczne jaknajsurowsze postępowanie karne.

Żandarmerya otrzymała polecenie poszukiwania za bronią przy każdej sposobności.

Osoby, powracające z Rosyi, mają przywiezioną broń ze sobą natychmiast oddać i przestrzega się je przed jej ukrywaniem.

c) Przypomina się ponownie zakaz wożenia towarów w nocy — podróżowanie nocą należy we własnym interesie możliwie ograniczyć.

Wzywa się ludność, aby na targi i jarmarki udawała się gromadnie, albowiem tym sposobem możliwość napadów rabunkowych istotnie się zmniejsza.

d) Wzywa się Wójtów i Sołtysów, aby w myśl rozporządzenia Komisyi urządzającej Król. Polskiego z 15/27 października 1866 utrzymywali straże nocne w każdej miejscowości, których obowiązkiem jest alarmować ludność w nocy o zbliżaniu się bandytów, lub podejrzanych osób i współdziałać przy ewentualnem ściganiu uciekających.

e) Na miejscowości, w których zdarzą się napady rabunkowe — nałoży się wysoką kontrybucyę, jeśli dochodzenia wykażą, że bandyci pochodzili z danej miejscowości, względnie o ile chodzi o napady w nocy, że straży nocnej w tej miejscowości nie ustanowiono, lub też, że ta straż niedokładnie spełniała swoje obowiązki.

f) W interesie publicznego bezpieczeństwa wzywa się ludność cywilną, aby energicznie pomagała przy śledzeniu bandytów.

Za pomoc przy wykryciu bandytów będzie się wypłacać nagrody pieniężne.

Nazwisko donosiciela będzie trzymane w tajemnicy.

g) Naczelnicy gmin mają nadzorować, aby gospody w myśl zarządzenia, ogłoszonego w dzienniku urzędowym Nr. 14 z roku 1916 przestrzegały ściśle godzin policyjnych.

Jestem przekonany, że wszystkie podwładne organa i cała ludność w zrozumieniu ważności sprawy, jaką jest zwalczanie bandytyzmu użyją wszelkich środków, aby uwolnić kraj od tej dotkliwej plagi.

41.

Schwytanie bandytów.

Dzięki niestrudzonym poszukiwaniom żandarmeryi udało się wyśledzić i ująć dnia 13. lipca br. osławionego bandytę Józefa Stroja z Brzuchani, który dopuścił się kilku rabunków w tutejszym powiecie.

Nagroda wyznaczona za ujęcie tego bandyty w kwocie 1000 K została już wypłaconą.

Również jego towarzysz, Jan Szpila, zwany »Sakra«, został ujęty przez żandarmeryę w powiecie pińczowskim w nocy z 20. na 21. lipca b. r.

42.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 11. lipca 1918, Dz. rozp. Nr. 49 dotyczące uregulowania obrotu zbożem.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Zboże.

Zbożem w myśl niniejszego rozporządzenia jest pszenica, żyto, jęczmień, owies, proso, gryka (hreczka), wyka i bobik, oraz mieszanka wyżej wymienionych płodów rolnych, jakoteż przetwory i odpadki uzyskane z ich przemiału.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy producent, który przechowuje zapasy zboża, winien na żądanie Komendy powiatowej zgłosić je, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania. Komenda powiatowa może obowiązek zgłaszania rozszerzyć także na inne kategorye osób.

Komenda powiatowa oznaczy, w jakich terminach, w jaki sposób i w jakich miejscach należy zgłoszenia dokonać.

§ 3.

Zajęcie.

Zapasy zboża, z wyłączeniem tej ilości, których producent sam potrzebuje do wyżywienia swoich domowników, do obsiewu swych posiadłości, na paszę dla swego bydła lub dla prowadzenia własnych przedsiębiorstw rolnych, są zajęte. Następstwem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, zużywać, spasać, ani też sprzedawać i kupować, o ile w tem rozporządzeniu lub też zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia. Interesy zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

Posiadacz zajętych zapasów obowiązany jest troszczyć się o ich odpowiednie przechowanie.

§ 4.

Odstawa, odbiór.

Komenda powiatowa oznacza ilość zboża, które każdy producent z osobna, lub większa ilość producentów wspólnie ma odstawić po pokryciu zapotrzebowania, określonego w § 3 i ustanawia terminy, do których odstawa musi być wykonana.

Ilości wyznaczone do oddania winny być odstawione do miejsc odbioru, wskazanych przez Komendę powiatową.

§ 5.

Ceny.

Ceny odbioru zboża ustalone zostaną osobnem rozporządzeniem.

§ 6.

Przemiał.

Komenda powiatowa może ruch młynów ograniczyć, ustanowić nad nimi nadzór lub zamknąć je.

Stopień przemiału i zapłata za mielenie, oznaczone zostaną osobnemi zarządzeniami.

§ 7.

Przeróbka.

Zboże (§ 1) wolno przerabiać w przedsiębiorstwach przemysłowych tylko za zewoleniem c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Przedsiębiorstwa przemysłowe, które służą do przeróbki zboża, a takiego pozwolenia nie posiadają pozostają zamknięte.

§ 8.

Zaopatrzenie nieproducentów.

Zaopatrzenie nieproducentów w zboże i przetwory młynarskie unormowane zostanie osobnemi zarządzeniami.

§ 9.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie podpadają pod postanowienia karne § 11 rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Obok kary można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 10.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 3-go lipca 1917 r., dotyczące zajęcia zboża i produktów młynarskich, Nr. 59 Dz. rozp., znosi się.

§ 11.

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

43.

Ogłoszenie dotyczące ustanowienia 6 rejonów celem zbiórki nowego zboża.

Na mocy rozporządzenia c. i k. Jeneral. Gubernatorstwa W. A. Nr. 5276/18 ustanawia się w powiecie 6 rejonów, celem zbiórki nowego zboża. Każdy rejon podlegał będzie jednemu oficerowi lub urzędnikowi. Każdemu komendantowi rejonu dodany będzie jeden żandarm albo podoficer jako rejonowy kierownik omłotu.

Do rejonu I. (Tczyca) z siedzibą komendanta rejonu w Charsznicy, stacya kolejowa, należą gminy: Tczyca, Kozłów i Wko-Zagórze.

Do rejonu II. (Nieszków) z siedzibą komendanta rejonu w Nieszkowie należą gminy: Nieszków, Racławice i Wielki Książ.

Do rejonu III. (Miechów) z siedzibą komendanta rejonu w Rzeżuśni należą gminy: Miechów, miasto i gmina, Rzeżuśnia i Kacice.

Do rejonu IV. (Słomniki) z siedzibą komendanta rejonu w Luborzycy należą gminy: Słomniki miasto, Niedźwiedź, Iwanowice, Michałowice i Luborzyca.

Do rejonu V. (Proszowice) z siedzibą komendanta rejonu w Proszowicach należą gminy: Proszowice miasto, Łętkowice, Pałecznica, Koniusza i Klimontów.

Do rejonu VI. (Brzesko Nowe) z siedzibą komendanta rejonu w Brzesku Nowem, należą gminy: Brzesko Nowe, Wierzbno, Igołomia, Wawrzeńczyce, Gruszów i Kowala.

Odnośnie do rozporządzenia dotyczącego obrotu zbożem na r. 1918. Dz. rozp. Nr. 37 § 8 z 20. czerwca 1918 r. zarządza się co następuje:

1. Każdy producent z wyjątkiem małorolnych (właścicieli niżej 4-ch morgów gruntu) ma odstawić do dnia 15. września 1918 r. po 50 kg. zboża z każdej zasianej morgi na tak zwany kontyngent częściowy.

Tę ilość odstawionego zboża będzie się zaliczać do kontyngentu głównego, którego wysokość później się oznaczy.

2. Komendant rejonu może jeszcze przed upływem powyżej oznaczonego terminu częściowej odstawy na polecenie kierownika młocki przy c. i k. Komendzie powiatowej przeprowadzić omłot i odstawę zajętych płodów rolnych na koszt producenta, a następnie także przed upływem terminu wyznaczonego na kontyngent główny.

3. Upoważnia się nadto komendantów rejonów na polecenie kierownika młocki zarządzić stosowne zamagazynowanie zajętych płodów, zająć odpowiednie lokale na magazyny tudzież użyć młocarń motorowych lub konnych, będących w prywatnem posiadaniu wraz z przynależnym personalem w myśl planu omłotu, celem przeprowadzenia młocki u innych producentów.

Wysokość wynagrodzenia za lokale na magazyny i za wypożyczone młocarnie poda się w czasie późniejszym.

Producenci, którzy do 15. września 1918 r., nie wykażą się czerwonymi kartkami, że odstawili w całości kontyngent częściowy, będą podobnie jak ci, którzy przekroczyli inne punkty tego rozporządzenia karani przez komendę powiatową według § 11. Dz. rozp. Nr. 37 z dnia 20. czerwca 1918 r., o ile to przekroczenie nie podpada surowszym przepisom karnym — grzywną do 5.000 K., albo aresztem aż do 6 miesięcy. Prócz aresztu może być zastosowana także grzywna aż do powyższej wysokości.

4. Na mocy rozp. Jen. Gub. Wojsk. W. A. Nr. 6978/18 dla uniknięcia pożaru od iskier kolejowych zarządza się:

Wszyscy rolnicy posiadający swoje pola w pobliżu toru kolejowego, obowiązani są plony swoje jak najdalej toru umieścić. Ustawianie brodeł i szop w oddaleniu nie mniejszym, jak 100 m. od toru kolejowego jest surowo zakazanem.

44.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 24. czerwca 1918, Dz. rozp. Nr. 43, dotyczące zajęcia towarów korkowych.

Na podstawie § 7-go rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp. dotyczącego zaopatrywania ludności w niezbędne artykuły, zarządza się co następuje:

§ 1.

Drzewo korkowe i wszystkie z korka wyrabiane artykuły, jak ozdobne drzewo korkowe i okruchy, odpadki, śrut korkowy, mączka korkowa, oraz wszystkie przy zużytkowaniu korka powstające pozostałości, nowe i używane korki, czopy i płyty korkowe, pierścienie korkowe, wreszcie wszystkie inne niewymienione powyżej wytwory korkowe (także używane), o ile znajduje się w nich korek w postaci niezmienionej i nie połączony ściśle z innymi materyałami (a więc nie n. p. kamienie korkowe, linoleum, środki izolacyjne i t. d.) podlegają zajęciu.

§ 2.

Osoby, które rozporządzają zapasem wyżej wymienionych towarów o wadze ponad 1 kilogram, są zobowiązane zgłosić go pisemnie w przeciągu 14 dni w Komendzie powiatowej miejsca składu. Zwolnienie od oddania zgłoszonych ilości jest zawisłem od zezwolenia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (Centrali surowców).

§ 3.

Do zakupna wyżej wymienionych towarów są upoważnieni obok komendy powiatowej wyłącznie tylko uwierzytelnieni przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe (Centralę surowców) skupywacze szmat.

Przy zakupnie będą płacone ceny następujące:

1. drzewo korkowe (surowiec) za 100 kg. K. 620
2. ozdobne drzewo korkowe za 100 kg. . . K. 445
3. przedmioty z korka:

a) większe przedmioty jak płyty, kręgi, pierścienie itp. nowe lub zdatne jeszcze do użycia, jeśli całkowicie obrobione za 100 kg. . . . K. 880
jeśli częściowo jeszcze z szorstką korą za 100 kg. K. 620

b) korki flaszkowe i beczkowe, nowe bez względu na wielkość, złej jakości za 1 kg . . . K. 26
średniej jakości za 1 kg. . . . . K. 56
dobrej jakości za 1 kg. . . . . K. 90
korki flaszkowe i beczkowe rozmaitej jakości za 1 kg. . . . . K. 62
c) korki używane, nie połamane, za 1 kg. . K. 9
4. odpadki korkowe t. j. odpadki przy fabrykacyi korka i połamane za 100 kg. . . . K. 90
5. śrut (równomiernie rozdrobniony) za 100 kg. . . . . K. 105

§ 4.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane przez komendę powiatową według § 9 rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r. Nr. 61 Dz. rozp.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

45.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatorą wojskowego z dnia 23. czerwca 1918, Dz. rozp. Nr. 38, dotyczące uregulowania obrotu sianem i słomą.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Siano i słoma.

Przez siano rozumieć należy w myśl tego rozporządzenia siano łąkowe i potraw (otawę), siano z koniczyny wszelkiego rodzaju, z lucerny, seradeli i esparcety, jak również i odpadki (wytrząski) z tych rodzajów siana, przez słomę zaś słomę pszenną, żytnią, jęczmienną, owsianą, z rzepaku, prosa i gryki (hreczki).

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy producent, który przechowuje zapasy siana i słomy, winien na żądanie Komendy powiatowej zgłosić je, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania.

Komenda powiatowa może obowiązek zgłaszania rozszerzyć także na inne kategorye osób.

Terminy zgłaszania, sposób i miejsce w którem zgłoszenie ma nastąpić, oznaczy Komenda powiatowa.

§ 3.

Zajęcie.

Zapasy siana i słomy z wyłączeniem tych ilości, których producent sam potrzebuje na paszę i ściółkę dla swego bydła lub prowadzenia własnych przedsiębiorstw rolnych, są zajęte.

Następstwem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, zużywać, spasać, ani też sprzedawać i kupować, o ile w tem rozporządzeniu lub też zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia. Interesy, zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

Posiadacz zajętych zapasów obowiązany jest troszczyć się o ich odpowiednie przechowanie.

§ 4.

Odstawa, odbiór.

Komenda powiatowa oznacza ilość siana i słomy, którą każdy producent z osobna, lub większa ilość producentów wspólnie ma dostawić po pokryciu zapotrzebowania, określonego w § 3-cim i ustanawia terminy, do których odstawa musi być wykonana.

Ilości wyznaczone do odstawy, odbierać będą legitymowani zastępcy organizacyi, którym powierzono skup i płacić gotówką przy odbiorze.

§ 5.

Ceny.

Dla zajętych zapasów ustanawia się następujące ceny odbioru:

18 K za siano łąkowe, potraw i wytrząski,

21 K. za siano z koniczyny, lucerny, seradeli i esparcety,

12 K. za słomę żytnią okłotową (młóconą cepem),

19 K. za wszelkie inne rodzaje słomy.

Ceny rozumieją się za 100 kg. loco miejsce produkcyi, za towar zdrowy, suchy i niezepsuty; jeżeli towar tym warunkom nie odpowiada, następuje odpowiednie obniżenie ceny.

Przy odbiorze prasowanego siana i słomy, dolicza się do ceny odbioru dodatek 3 K. za 100 kg., w czem mieszczą się koszta prasowania i drutu do wiązania.

Producenci są obowiązani dostawić siano i słomę, przeznaczone do oddania, własnym kosztem do miejsc prasowania lub innych miejsc odbioru na odległość nie przenoszącą 3 kilometrów. W razie odstawy na dalszą odległość należy się wynagrodzenie którego wysokość unormowana będzie osobnem zarządzeniem.

§ 6.

Zaopatrzenie nieproducentów.

Zaopatrzenie nieproducentów w siano i słomę unormowane zostanie osobnemi zarządzeniami.

§ 7.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie podlegają postanowieniom karnym § 11 rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Przytem można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 8.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 3-go lipca 1917 r., Nr. 60 Dz. rozp., dotyczące zajęcia siana oraz rozporządzenie z dnia 20-go grudnia 1917 r., Nr. 99 Dz. rozp., dotyczące zajęcia słomy znosi się.

§ 9.

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

46.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 23. czerwca 1918, Dz. rozp. Nr. 39, dotyczące zajęcia pras do siana i słomy.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp., dotyczącego zaopatrywania ludności w niezbędne artykuły, zarządza się co następuje:

§ 1.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy, kto posiada lub przechowuje prasy do siana i słomy, winien zgłosić je pisemnie do dnia 15-go lipca b. r. w tej Komendzie powiatowej, na której obszarze prasy w dniu ogłoszenia tego rozporządzenia się znajdują. W zgłoszeniu należy dokładnie podać nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela i przechowawcy, ilość, rodzaj i stan pras, oraz miejsce w którem się one znajdują.

§ 2.

Zajęcie.

Wszystkie prasy do siana i słomy, znajdujące się na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, są zajęte na rzecz Zarządu wojskowego. Następstwem zajęcia jest, że pras nie wolno sprzedawać, kupować, przesyłać, ani przerabiać na inne cele, o ile zapomocą osobnych postanowień nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesy zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne, również jak wszelkie interesy zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, o ileby na ich podstawie miały być prasy przerobione na inne cele lub usunięte z obszaru Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

§ 3.

Wywłaszczenie.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może każdego czasu w myśl § 5 rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp. zarządzić wywłaszczenie pras i oznaczyć wynagrodzenie za nie w myśl § 6 tegoż rozporządzenia. Do tego może być również na podstawie osobnych zarządzeń upoważnioną Komenda powiatowa.

§ 4.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie podlegają postanowieniom karnym z § 9 rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp.

§ 5.

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

47.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 25. czerwca 1918, Dz. rozp. Nr. 40, dotyczące uregulowania obrotu nasionami roślin oleistych.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Rośliny oleiste.

Nasionami roślin oleistych w myśl niniejszego rozporządzenia są: mak, rzepak, siemię lniane i konopne, nasiona gorczycy, lnianki, słonecznika, pszonaku oraz wszelkie inne produkty rolne, zdatne do wyrobu oleju.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy kto przechowuje nasiona roślin oleistych (§ 1) jest obowiązany zgłosić pisemnie zapas z podaniem ilości, rodzaju i miejsca przechowania w oddziale rolniczym Komendy powiatowej.

Termin, w którym należy zgłoszenia dokonać, oznaczy Komenda powiatowa.

§ 3.

Zajęcie.

Zapasy nasion roślin oleistych (§ 1) są zajęte na rzecz Zarządu wojskowego. Zajęciu nie podlega nasienie potrzebne producentowi do siewu w jego własnem gospodarstwie, a to w ilości:

5 kg. na morgę maku,
8 kg. na morgę rzepaku, lnianki i gorczycy,
60 kg. na morgę konopi,
100 kg. na morgę lnu.

Następstwem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, zużywać, ani też sprzedawać względnie kupować, o ile w tem rozporządzeniu lub zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesy zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

§ 4.

Odstawa, odbiór.

Producent obowiązany jest odstawić wszelkie zajęte zapasy nasion oleistych do miejsc odbioru, wyznaczonych przez Komendę powiatową, a to w terminie ustalonym przez tę Komendę.

§ 5.

Ceny.

Za dostarczone przez producentów nasiona roślin oleistych obowiązują ceny odbioru ugodzone z nimi w umowach co do uprawy. Dla tych dostaw, co do których nie zawarto żadnej umowy, ustanawia się następujące ceny odbioru:

mak	K. 200
rzepak ozimy i letni, siemię lniane i konopne i nasienie gorczycy .	K. 115
nasienie lnianki	K. 80
nasienie słonecznika niełuszczone. .	K. 70
nasienie pszonaku	K. 60

Ceny rozumieją się za 100 kg. netto, loko magazyn odbioru, za towar dobry, niezepsuty, czysty, suchy. Ceny na inne produkty rolne, zdatne do wyrobu oleju, oznaczy Komenda powiatowa w każdym wypadku przy odbiorze.

W razie gorszej jakości cena ulega odpowiedniemu obniżeniu.

§ 6.

Przeróbka.

Nasiona roślin oleistych mogą być przerabiane tylko za pisemnem zezwoleniem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, w fabrykach stojących pod nadzorem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Wszystkie inne fabryki oleju i prasy wszelkiego rodzaju zostają zamknięte.

§ 7.

Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie podpadają pod postanowienia karne § 11, rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Obok kary można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 8.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 20-go lipca 1917 r., Nr. 68 Dz. rozp., dotyczące zajęcia nasion roślin oleistych, znosi się.

§ 9.

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

48.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 30. czerwca 1918, Dz. rozp. Nr. 41, dotyczące cen cukru.

Na podstawie § 4-go rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 4-go maja 1916 r., Nr. 57 Dz. rozp. zarządza się co następuje:

Artykuł I.

§ 1.

§§ 2, 3, 4 i 5 rozporządzenia z dnia 25-go stycznia 1918 r., Nr. 3 Dz. rozp., mają brzmieć jak następuje:

§ 2.

C. i k. Zarząd wojskowy odstępuje cukier tylko takim posiadaczom koncesyi, którzy w myśl § 8 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 4-go maja 1916 r, Nr. 57 Dz. rozp., mogą oddawać towar tylko drobnym rozsprzedawcom (hurtownicy).

Tylko posiadaczom koncesyi będzie cukier oddawany, włącznie z opodatkowaniem po 20 h. od kg. na rzecz sejmików powiatowych, po następujących cenach:

za 100 kg. nierafinowanego cukru kryształowego 740 K;

za 100 kg. rafinowanego cukru 760 K.

Te ceny są ważne dla odbioru w magazynie hurtownika.

§ 3.

Ceny, po których hurtownik ma sprzedawać cukier drobnemu rozsprzedawcy, oznacza się jak następuje:

1 funt rosyjski nierafinowanego cukru kryształowego 3.10 K;

1 funt rosyjski rafinowanego cukru 3.18 K.

Ceny te rozumieją się z dostawą do lokalu handlowego drobnego sprzedawcy. Koszta transportów zwracać będzie hurtownikowi Komenda powiatowa.

§ 4.

Ceny sprzedaży cukru konsumentom ustanawia się następujące:

1 funt rosyjski nierafinowanego cukru kryształowego 3.20 K;

1 funt rosyjski rafinowanego cukru 3.28 K.

za 1 funt rosyjski cukru dla celów przemysłowych, względnie cukru (niezależnie od jego gatunku), który Komendy powiatowe wydawać będą wprost konsumentom ponad wymiar pogłówny 4.92 K.

Artykuł II.

§ 5.

W dniu ogłoszenia tego rozporządzenia ma się wypośrodkować u wszystkich sprzedawców cukru cały zapas cukru znajdujący się u nich na składzie, lub w drodze, jak również ten który ma być jeszcze odebrany.

Za każde 100 kg. tych ilości cukru ma być bez względu na gatunek cukru uiszczona dopłata w kwocie 354.— K.

Dopłata ta nie dotyczy atoli tych ilości cukru, które przekazane zostały przez Oddział monopolowy Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego przed dniem 1-go lipca 1918 r. wprost dla konsumentów.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

49.

Rozporządzenie c. i k. wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa z dnia 28. czerwca 1918 roku

w sprawie dostarczania masła, jakoteż ograniczeń w sprzedaży masła i sera.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 4. lipca 1917. Dz. rozp. L. 61 w sprawie zaopatrzenia ludności w artykuły spożywcze zarządza się co następuje:

§ 1.

Właściciel krów jest zobowiązany miesięcznie odsprzedawać od każdej krowy po 1 funcie rosyjskim masła zaopatrzonemu w legitymacyę kupcowi Jen. Gubernatorstwa Wojskowego (Centrala Surowców).

§ 2.

Jeneralne Gubernatorstwo Wojskowe przepisuje mającą się dostawić ilość każdej gminie i każdemu właścicielowi dóbr.

§ 3.

Cena masła, którą zaopatrzony w legitymacyę kupiec ma producentowi zapłacić, wynosi:

za rosyjski funt świeżego, niezepsutego i niesolonego masła 7 Kor. 20 hal.,

a za solone masło za rosyjski funt 6 Kor. 80 hal.

Niesolone masło nie powinno zawierać więcej wody nad 16%, solone masło 18%, a najwięcej 3% soli.

Cena masła, która tym warunkom nie odpowiada będzie stosunkowo niższa.

§ 4.

Handel masłem i serem jest wolny w obrębie każdego powiatu. Wywóz powyższych towarów przez granicę powiatu dozwolony jest tylko na podstawie certyfikatu przewozowego J. W. G. (Centrala Surowców).

§ 5.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane przez c. k. Komendę powiatową grzywną do 10.000 Koron albo aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn taki nie podpada surowszemu postanowieniu karnemu.

W wypadkach przekroczenia § 4 tego rozporządzenia będzie obok kary orzeczona także konfiskata towaru.

§ 6.

Postanowienia §§ 1—3 nie tyczą się powiatów: chełmskiego, dąbrowskiego, hrubieszowskiego i tomaszowskiego.

Postanowienia § 4 odnoszą się do całego obszaru c. i k. Jen Gubernatorstwa Wojskowego.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1918 roku.

50.

Uregulowanie obrotu wczesnymi owocami.

1. Przedmiot i zakres rozporządzenia.

Rozporządzenie odnosi się jedynie do owoców »wczesnych«, co do »późnych« owoców będą wydane w swoim czasie odmienne rozporządzenia.

2. Obrót wczesnymi owocami.

Przez »wczesne« owoce rozumie się owoce, które dojrzewają przed 31. sierpnia. Po tym terminie dojrzewające owoce uważa się za »późne« owoce.

Zezwolenia na wywóz owoców z powiatu do innych powiatów okupacyi austr.-węgiersk. udziela miejscowa Komenda powiatowa.

Na wywóz owoców poza obszar okupacyi austr-węgiersk. potrzeba zezwolenia Biura zakupu jarzyn i owoców przy Jen. Gubern. w Lublinie.

Zezwolenia na wywóz mogą otrzymać kupcy jedynie wtedy, gdy się wykażą, że przed wybuchem wojny trudnili się zawodowo handlem owoców.

3. Wyrabianie marmolad i suszenie owoców.

Pozwolenia na fabrykowanie marmolad udziela Jener. Gubernatorstwo. W prośbie o pozwolenie należy podać miejsce fabrykacyi, urządzenie pracowni i jej wydatność, oraz jakość przerabianych owoców.

Do podania należy dołączyć dowód co do ilości zapasów i pochodzenia cukru.

W razie gdyby miano wyrabiać marmoladę bez cukru, należy podać sposób wyrobu i sposób konserwowania.

Zapasy wyrobionej marmolady należy zgłosić i ofiarować na sprzedaż do Biura zakupu jarzyn i owoców w Lublinie.

Suszyć owoce wolno bez żadnych ograniczeń, jednakowoż wysuszone owoce należy zgłosić i ofiarować na sprzedaż do powyższego Biura zakupu.

4. Wyrób wina i octu owocowego.

Wolno wyrabiać wino i ocet owocowy dla użytku domowego; na wyrób dla celów handlowych i na sposób fabryczny należy uzyskać zezwolenie Jener. Gubernatorstwa.

5. Wyrób gorzałki z owoców i spirytusu.

Jener. Gubernatorstwo pozwala na wyrób gorzałki i spirytusu z owoców, a do wyrobu można używać jedynie owoców, które nie nadają się do spożywania.

Wszelkie wyżej wymienione podania do Jener. Gubernatorstwa należy wnosić przez właściwą c. i k. Komendę powiatową.

51.

Podania o uwolnienie jeńców znajdujących się w obozach jeńców w Niemczech i Austro-Węgrzech.

Podania o uwolnienie jeńców wojennych, znajdujących się w obozach jeńców w Niemczech i Austro-Węgrzech, wnosić należy w każdym wypadku do przynależnej c. i k. Komendy powiatowej.

Podania o uwolnienie jeńców wniesione wprost do ministerstwa wojny w Berlinie, do Komendy obozu jeńców, lub do cesarsko-niemieckiego Jeneralnego Gubernatorstwa, nie będą w żadnym wypadku uwzględnione.

Podania o uwolnienie jeńców, znajdujących się w obozie jeńców w Austro-Węgrzech wniesione wprost do c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie, lub do innych miejsc w Austro-Węgrzech przesłane będą odnośnej c. i k. Komendzie, do zaopiniowania.

Obejście c. i k. Komendy powiatowej opóźnia tylko załatwienie podania.

C. i k. Komendant powiatu:

FRANCISZEK PREVEAUX, Pułkownik, m. p.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca